Jūrnieks Ādamsons – noziedzniekiem: polundra!

Vakar Saeima, atklāti balsojot (69 — par, 2 — pret, 8 — atturējās) izteica uzticību iekšlietu ministram Jānim Ādamsonam. Ādamsons, kura dienesta pakāpe ir Latvijas jūras spēku kapteinis, dzimis Līvānos, taču ilgus gadus pavadījis projām no Latvijas, dienot PSRS Tālo Austrumu jūrās — Nahodkā, Kuriļu salās. Šķiet, tur viņš bijis diezgan populārs virs, pateicoties savai rakstura stingrībai un enerģiskai rīcībai, — toreiz viņš sargāja PSRS jūras robežu no japāņu kontrabandistiem.

Šis savas rakstura īpašības Ādamsons saglabājis arī pēc pārcelšanās uz Latviju 1992. gadā, kur viņam uzreiz uztic atbildīgos jūras spēku komandiera un vēlāk robežsargu komandiera amatus. Ādamsons ātri kļuva par otru pazīstamāko un noteiktāko virsnieku Latvijas aizsardzības spēkos pēc Daiņa Turlā. 1994. gadā viņš mācījies ASV ieņemas cīņai pret terorismu, robežpārkāpējiem u. ..

Jaunajam — iekšlietu ministra — amatam Jāni Ādamsonu ieteica "Latvijas ceļa" frakcija, kaut viņš nav nevienas partijas biedrs. Acīmredzot, pamanīta i viņa enerģija, i patikušas runas par Ādamsona neuzpērkamību. Bez tam valdībām vislabāk droši vien tīk tas, ka Ādamsons pretēji visu citu "spēku" komandieru žēlabām nemēdz gausties par "neapgādēm" un savu kareivju ekonomiskajām grūtībām. Runā, ka Ādamsons pat ne visai ciešot visādu birokrātiju.

Jānim Ādamsonam, protams, ir pieredze cīņā ar noziedzību, taču nav pieredzes tieši iekšlietu ministrijas, policijas darbā. Ņemot vērā pašlaik tikpat kā ārkārtējo stāvokli ar noziedzības problēmām Latvijā, jebkurš jauns iekšlietu ministrs, stādamies amatā, kāptu kā lauvu bedrē. Taču Ādamsons nav nekāda "politiskā galva", bet drīzāk tādas stingras rokas piekritējs, ar ko noziedzību varētu izdoties ātrāk izskaust. Šāda rīcība, bez šaubām, sabiedrībā iekaro popularitāti, to parādīja kaut vai profesora Jura Bojāra gadījums.

Ādamsons deputātiem esot daudzkārt izteicies, ka viņš darbu iekšlietu ministrijā nekavējoties sāktu ar to, ka piespiestu strādāt savus padotos — gan iekšlietu ministrijas galvgali, gan uz ielām patrulējošos virus, prasot disciplīnu un kārtības ievērošanu. Daži deputāti uzskata, ka ir pienācis laiks, kad cīņā pret noziedzību

jāsviež (beidzot! — E. L.) visi mūsu valsts spēku dienesti — sākot no policijas un beidzot ar zemessardzi utt. Arī Ādamsons šai sakarā esot apņēmies panākt, ka robežapsardzības spēki pārnāktu tiešā iekšlietu ministrijas pakļautībā. Katrā ziņā visiem uzdevumiem profesionālim Ādamsonam tomēr atvēlēts pārāk īss laiks — līdz nākamajām vēlēšanām paliek nepilns gads. Viņa karjera gan iet uz augšu, un atkal — kā jebkurā amatā būdams — Jānis Ādamsons solās sākt enerģiski. Blēžiem un žuļikiem — polundra!

E. Licītis